

DAWIONY (13) *part praet pass impf*

dawiony (1), **dawion** a. dawiony (12); dawiony *SkarŻyw*.

a *pochylone; teksty nie oznaczają ó.*

sg m N dâwiony (1). ◇ n G dâwion(e)go (1). ◇ L dâwionym (1). ◇ pl G dâwionych (8). ◇ A subst dâwion(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Duszony; zabijany przez duszenie (13) : Zabić go [Romualda] mnich ieden chciał y dawiony od dyabła/ iego wzywaniem wybawion. SkarŻyw 574 marg.

a. *W tekstach biblijnych przy wyliczaniu zakazanych rytualnie gatunków mięsa (12) : A to co o krwi y dawionym Apoštołowie powiedzieli/ do czału tylo trwać miáło/ poki fię z tego Zydownie gorfzyli. SkarJedn 238; WujNT 463.*

Wyrażenia: »mięso dawione« (1): mięła furowego y mięła dawionego ze krwią ieść nie będziecie. BibRadz I 5c marg.

»dawione rzeczy« = *suffocata Vulg, PolAnt [szyk 5 : 4] (9); BibRadz Act 15/29; SkarJedn 232, D4v; Lecz o tych ktorzy vwierzili z Pogánow/ myłmy piáli/ ftánowiąc/ áby fię wyłtrzegáli tego co ieft ofiárowano bálwanom/ y krwie/ y rzeczy dawionych/ y porubstwą. WujNT Act 21/25, 15/20, 29, s. 462, Bbbbbbb3; Apoštołowie [...] dekretem fwym zakonnego iedzenia krwie y dawionych rzeczy zákazowáli. PowodPr 38.*

Synonimy: duszon, ściskany.

Cf DAWIĆ, DŁAWION

TK